יום ד', ט"ו בחשון תשע"ו (28 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לחברי משפחת "**הדף לתולדותינו**" שלום וברכה –

בהודיה לה' יתברך על כל חסדיו, שמחים אנו לשלוח לכם את "מהדורת הבכורה" של "**הדף**", בפורמאט של קבוצת גוגל! כתובת המייל של הקבוצה: toldoteinu18@googlegroups.com ברירת המחדל לתגובות - לכל חברי הקבוצה. עם הנסיון, נלמד אם יש צורך לשנות את זה. אנחנו תקוה שתיהנו מהדברים שאנו מעלים על הדף, ושדרך ההפצה החדשה גם תועיל ותקל על התקשורת בינינו.

בחרנו להתחיל בתאריך זה, ט"ו בחשון, כי לפני 98 שנה נכבשה עיר מגורינו, עיר האבות – **באר שבע** – ע"י כוחות האמפיריה הבריטית בפיקודו של הגנרל סר אדמונד אלנבי. חטיבת הפרשים הרביעית של חיילי האנז"ק [ר"ת ל-Australian and New Zealand Army Corps] כבשה את באר שבע היום, ב-ט"ו בחשון [31.10.1917 למניינם], אחת מהסתערויות הפרשים האחרונות בהיסטוריה.

קריאה מהנה,
ברכה ומרדכי

הקרב על באר שבע 1917

באוקטובר 1917, במהלך מלחמת העולם הראשונה, לאחר שהצבא הבריטי הצליח לחצות את מדבר סיני, התבסס הצבא הטורקי על קו הגנה בין העיר עזה לבאר-שבע. שתי התקפות בריטיות במהלך 1917 על העיר עזה נכשלו. אז מונה הגנרל אדמונד אלנבי למפקד הכוחות הבריטיים, והוא החליט שהמתקפה הבריטית הבאה תערך על העיר באר-שבע, במטרה לפרוץ שם את החזית הטורקית. לפני המתקפה נערך מבצע הטעיה גדול שנועד לגרום לכוחות הטורקיים ולמפקדיהם הגרמניים להאמין שהמתקפה תתבצע על העיר עזה, ובבוקר ה-31 באוקטובר נעו כוחות בריטיים גדולים אל העיר באר-שבע.

לקראת שעות הדמדומים כשהכוחות הבריטיים הגדולים שתקפו את העיר לא הצליחו עדיין להביא להכרעה בקרב, נוצר החשש שללא הבקעת העמדות הטורקיות לפני החשכה, וללא הגעה לבארות של העיר, תסתיים המתקפה בכישלון. על מה שהתרחש בשלב זה כתב אנתוני בלואט בספרו 'עם כוחותינו בפלסטין':

"ענן גדול של אבק נראה מתקדם במישור לאור הירח. בתוכו נמצאה הבריגדה הרביעית של הפרשים הקלים [מאוסטרליה], שמאחר שהם התעייפו מההמתנה, וכתוצאה מדרכם הלבבית להתעלם ממוסכמות, החליטו לנסות לקחת את העיר בעצמם. בנוסף, מכיוון שנמאסה עליהם הלחימה ברגל במהלך כל היום במאבק על תל-א-סבא, הם היו נחושים לשתף גם את סוסיהם בפעילות. כך תוך שהם משתמשים ברוביהם עם כידונים מקובעים בתור רמחים, הבריגדה כולה, וכל מי שהיה לו סוס רובה וכידון החלה מסתערת בצעקות על העיר. מעבר לתעלות ולכל סוגי המכשולים הם זינקו ופרצו לתוך באר-שבע כמו

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ד', ט"ו בחשון תשע"ו (28 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

טורנדו. הטורקים היו משותקים לגמרי מול עזות התקיפה וכמעט שלא העמידו הגנה, זאת בהשוואה לעקשות שלהם במהלך כל היום. כל הקרב נגמר תוך זמן קצר, ובאר-שבע הייתה שלנו".

כיבוש באר-שבע אפשר את פריצת קו החזית הטורקית, וכחודש מאוחר יותר, ב-9 בדצמבר נכבשה ירושלים, אירוע שנחשב לאחד המאורעות המכוננים של המלחמה.

במאי 2013 הונפקו שני בולים בהנפקה משותפת ישראל-אוסטרליה – הפרשים האוסטרלים 1917 (הבול העוקב, מוצג עם ההסבר באנגלית) והקרב על באר שבע 1917.

להמשך הקריאה, להקליק כאן: [מקור]

בס"ד

אחרי שנופלים, קמים...
לסיפור הקרב על באר שבע, יש היבטים נוספים ורבים. מאותו מאמר שלקחנו הקטע שפרסמנו הבוקר, מסופר על 2 בולים שהונפקו לציון אירוע היסטורי זה.
על כך הדברים הבאים:

במאי 2013 הונפקו שני בולים בהנפקה משותפת ישראל-אוסטרליה – הפרשים האוסטרלים 1917 (הבול העוקב, מוצג עם ההסבר באנגלית) והקרב על באר שבע 1917.

תיאור הבולים:

בול הפרשים האוסטרלים 1917
בשנת 2008 הוקם בעיר באר שבע "פארק החייל האוסטרלי", אשר נועד לפאר את גבורתם של הפרשים האוסטרלים ולהנציח את הקורבנות שנפלו בקרב. במרכז הפארק מוצב פסל ברונזה מרשים, המתאר את הרגע שבו פרצו הפרשים את עמדות הצבא העות'מאני. תמונת הפסל משובצת בבול על רקע קבוצה של פרשים אוסטרלים. בשובל הבול נראה סמל "השמש

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>רביעי</u>
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ד', ט"ו בחשון תשע"ו (28 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

העולה" של צבא אוסטרליה וניו זילנד.

בול הקרב על באר שבע 1917
להסתערות הפרשים הקלים במהלך קרב באר שבע יש מקום חשוב במורשת הקרב של הצבא האוסטרלי. כשנה לאחר כיבוש באר שבע נערך שיחזור של הקרב במהלכו צולמה התמונה המשובצת בבול השני. בשובל הבול נראה כובע השוליים שחבשו החיילים האוסטרליים בקרב בבאר שבע.

את הבולים עיצבו סימון סקינופסקי, דואר אוסטרליה, ושלומית בן-צור (אין אלי קשר משפחתי, צ.ב.).

על יחסי הידידות בין ישראל ואוסטרליה, שברקע ההנפקה המשותפת:

ישראל ואוסטרליה הן מדינות צעירות, שכל אחת מהן שוכנת בחבל ארץ בעל היסטוריה עתיקה. רבים המאפיינים
המשותפים לשתייהן: שתי המדינות הוקמו ופותחו בידי מהגרים, אשר התקבצו אליהן מכל רחבי תבל, ויצרו חברה מודרנית ומתקדמת, המבוססת על רב-תרבותיות ומתברכת בעושר השפות, הדתות והמסורות של הקהילות המרכיבות אותה.

ישראל ואוסטרליה, השוכנות בחבלי ארץ צחיחים, התמודדו בהצלחה רבה עם המחסור במים, והפכו אזור מדברי לגן פורח. שתי המדינות הצליחו, תוך גילויים של חדשנות ותושייה, לפתח את הכלכלה המקומית ולהפוך את ארצותיהן למרכזים עולמיים של תעשיית היי-טק מתוחכמת.

לפני 95 שנים נוצר הקשר האמיץ בין שתי הארצות, כ-30 שנה לפני ההקמה של מדינת ישראל. במלחמת העולם הראשונה לחמו חיילי הצבא האוסטרלי יחד עם הצבא הבריטי במאמץ לכיבוש ארץ ישראל מידי השלטון העות'מאני. בהתקפה על באר שבע (31 באוקטובר 1917), אשר היוותה את נקודת המפנה במסע המלחמה, לחמו חיילי חיל הפרשים האוסטרלי בנחישות ובאומץ-לב יוצאי-דופן, והכריעו את גורל הקרב.

החיילים האוסטרליים הידידותיים זכורים בחיבה רבה על-ידי אנשי המושבות היהודיות בארץ ישראל. גם במלחמת העולם השנייה נוצרו קשרים חמים עם החיילים האוסטרלים ששהו בארץ ישראל.
בהצבעה ההיסטורית באו"ם בכ"ט בנובמבר 1947 תמכה אוסטרליה בהקמת מדינה

יום ד', ט"ו בחשון תשע"ו (28 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהודית, והכירה במדינת ישראל עם הקמתה.

ישראל ואוסטרליה מנהלות קשרי מסחר ענפים, ובין שתי המדינות מתקיימים קשרים דיפלומטיים הדוקים, המחזקים וממחישים את החיבור ההיסטורי שנרקם בשדה הקרב.

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל